

drager Omsorg for Lovens Fuldbhørrelse, saa menes dermed naturligvis Kongen, dækket af Ministerens Ansvar. Dette maa altsaa ses i Forbindelse med Grundlovens § 12, hvor der staar, at Ministeren er ansvarlig for Regjeringens Førelse. Naar nu altsaa Indenrigsministeren skal være ansvarlig ifølge en Lov, hvori der findes en saadan Bestemmelse, jeg taler her om den gamle Lov, om § 15, i den der gjældende Lov — og saa det Tilfælde skulde indtræffe, at Kongen sætter Skatten lig Nil — naar jeg siger Kongen, saa vil jeg værge mig imod, at jeg tænker paa en bestemt Person, denne eller hin Konge; jeg nævner det ganske i Almindelighed, saaledes som det staar i Grundloven — hvis noget Saadant skulde indtræffe, mener jeg, at Kjøbenhavns Kommune er berettiget til at forlange, at der skal svares Skat, og i saa Fald maa den ved at jagtøge Ministeren eller paa lignende Maade kunne faae Ministeren tilpligtet paa Grund af dette hans Ansvar at sørge for, at der bliver ydet Skat, For Resten er jo Meningen med Vædringsforslaget ikke noget Saadant; for jeg indrømmer, at hvad jeg her har opstillet, er kun et Tankeexperiment; jeg har stillet Sagen paa Spidsen, for at gjøre det Hele mere haandgribeligt. Meningen er, at Ministeren med sit Ansvar skulde staa mellem Kritiken og den ansvarssfri Konge. Derfor mener jeg, at dette Vædringsforslag er et, jeg kan gjerne sige virkelig royalistisk Forslag, og jeg kan ikke forstaa, at ærede Medlemmer, som høre til den modsatte Retning af min, kunne være bange for Forslaget, fordi det er kommet fra denne Side. Jeg kommer til at tænke paa den latinske Sætning: Timeo Danaos et dona ferentes, o: Jeg frygter visse Folk, ogsaa naar de bringe Gaver. Dette Vædringsforslag gaar jo i Birkeligheden i den Retning at værne om Kongemagtens Uansvarlighed ved at stille den ansvarlige Minister mellem Kongen og Kritiken. Saaledes maa det opfattes. Men for Resten vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende — her taler jeg ikke som Ordfører — slet ikke nærer nogen stor Kjærlighed til det. Nu vil jeg atter her værge mig mod Misforstaaelse. Det er jo Noget, jeg ikke lægger Skjul paa, at min politiske Trosbefendelse er republikansk. Men jeg er lojal Republikaner, det vil sige, jeg vil ikke virke for Republikken ved at vække Had mod Kongedømmet, men ved at vække Kjærlighed til Republikken, og derfor har jeg indføiet et Vædringsforslag som dette, thi hviss Lovens Bestemmelse vedbliver, som den nu er i § 15, saa at altsaa Kritiken kommer til at ramme den an-

svarsfri Konge umiddelbart som saadan, saa undermineres Kongemagten mere eller mindre, selv om Kritiken ikke optræder saa frit, at den støder an mod Straffelovens § 90. Jeg troede, at de ærede Medlemmer paa den anden Side vilde være os taknemlige for, at vi vilde være med til at indføre en saadan Bestemmelse i Loven. Naar Gaven imidlertid ikke paastjønnes, saa har jeg slet Intet imod at tage den tilbage, og jeg har for saadant Tilfældes Skyld forud indhentet mine Medforslagsstilleres Samtykke til at tage det tilbage. Jeg erklærer altsaa herved, at jeg tager dette Vædringsforslag tilbage, og tillader mig at tilføie, at hermed maa ogsaa følge Vædringsforslag under Nr. 4.

Formanden (Berg): Den ærede Ordfører har paa Udvalgsflertallets Vegne taget Vædringsforslagene under Nr. 1 og 4 tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager dem. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne. — Den ærede Ordfører har fremdeles Ordet.

Bajer: Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale den Indvending, der er gjort imod Vædringsforslaget under Nr. 2, nemlig angaaende Spørgsmaalet, om Ordene „Berlingste Tidende“ skulle udgaa af Lovforslaget. „Berlingste Tidende“ staar ikke i den ældre Lov, der staar netop noget Lignende som det, vi foreslaa gjenindsat. Det er altsaa for saa vidt et konservativt Stridt. Men Forslagsstillerne finde det overhovedet ikke rigtigt at nævne et bestemt Blad, og heller ikke rigtigt stemmende med den kommunale Selvstyrelse, vi have i Kjøbenhavn, at ville binde Kommunalbestyrelsen til et bestemt Blad. Lad Kommunalbestyrelsen have Frihed i saa Henseende. Praktisk vil det ikke betyde Meget; vi ville gjerne tro, at det er „Berlingste Tidende“, som vil blive det Blad, hvori disse Besjendtgjørelser ville komme til at staa. Men jeg kan ikke tro, at det, som den ærede Minister sagde, vil være en Ulempe for de Vedkommende, først at skulle skaffe sig Kundskab om, hvor de skulle se efter for at faae at vide, hvor disse Lister kunne faas til Kjøbs. Det tror jeg vil være meget let at faae at vide. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3, den meget omtalte Trykning af Listen, saa er det ogsaa et konservativt Forslag, for saa vidt som det holder paa det Bestaaende. Det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgtreds (Leth) beteguede den trykte Skattebog som en gruelig Bunte af Usandheder. Det er muligt, at han har Ret, om det end er et meget stærkt Udtryk, men jeg vil spørge,